

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci navrhovatele: **Bytové družstvo v Orlové**, se sídlem Masarykova třída 1326, Orlová, zastoupen Mgr. Filipem Jakovidisem, advokátem se sídlem Bohumínská 1553, Rychvald, proti odpůrci: **Město Orlová**, se sídlem Osvobození 796, Orlová, o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy - Změny č. 7 Územního plánu Orlové ze dne 11. 6. 2020, v řízení o kasační stížnosti odpůrce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 10. 2021, č. j. 76 A 1/2021 - 52, o návrhu odpůrce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Odpůrci **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **15 dnů** od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši **1000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Odpůrce (dále jako „stěžovatel“) brojí včasně podanou kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) ze dne 13. 10. 2021, č. j. 76 A 1/2021 - 52 (dále jen „napadený rozsudek“), jímž zrušil opatření obecné povahy odpůrce - Změnu č. 7 Územního plánu Orlové, vydané na základě usnesení Zastupitelstva města Orlové ze dne 18. 5. 2020, č. ZM 270/11, jež nabylo účinnosti dne 11. 6. 2020, a to v části, kterou se doplňuje Územní plán Orlové v kapitole I.A.d), oddíle d2), podkapitole b.3) bod č. 7 ve znění: „*Ve stabilizovaných plochách bydlení hromadného - v bytových domech BH, které jsou zásobovány teplem ze soustavy CZT, se nepřipouští výstavba ani zřizování nových nezávislých topárenských zdrojů. Nezávislým topárenským zdrojem je myšleno ucelené zařízení (např. kotelna, topárna, kogenerační zařízení, výměník tepla, tepelné čerpadlo, sluneční kolektor), ve kterém se získává teplo pro tepelnou soustavu.*“ (dále jen „napadená regulace“).

[2] Stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku. Zásah do svých práv a oprávněných zájmů spatřuje v tom, že napadený rozsudek by mohl být vymáhán, ačkoliv je nepřezkoumatelný, neboť se soud nezabýval meritem žaloby. Navrhovatel by mohl požadovat připojení svého lokálního zdroje vytápění a současně opustit soustavu CZT (centrálního zásobování teplem); tím by došlo k narušení koncepce CZT na území města Orlová, jakož i ochrany ovzduší. Po zapojení lokálních

zdrojů tepla by stěžovatel neměl možnost regulovat systém CZT, což by v případě úspěšné kasační stížnosti vedlo k újmě právu na ochranu životního prostředí. Zrušením předmětné části změny územního plánu tedy dle navrhovatele může dojít k narušení provozní celistvosti systému CZT, což bude mít nepříznivé důsledky pro kvalitu ovzduší ve městě.

[3] Navrhovatel ve svém vyjádření k návrhu odpůrce na přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti nejprve obecně poukazuje na podmínky užití tohoto institutu stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. a odpovídající judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“): usnesení ze dne 15. 7. 2009, č. j. 6 Ads 87/2009 - 49, ze dne 7. 9. 2018, č. j. 4 Azs 249/2018 - 37, ze dne 13. 10. 2020, č. j. 2 As 317/2020 - 24, ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 50, ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32, a ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74. Dle navrhovatele se v projednávané věci nejedná o výjimečný případ, kdy by převažovala újma stěžovatele nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů plynoucí z pravomocného rozsudku soudu. Dále poukazuje na to, že právem na příznivé životní prostředí disponují osoby vůči státu, příp. jiným subjektům veřejné správy (obcím), tudíž stěžovatel se dovolává veřejného subjektivního práva, které mu nesvědčí. Návrh nadto neobsahuje dostatečná a určitá tvrzení. Stěžovatel nespecifikuje, v čem konkrétně spočívá újma způsobená napadeným rozsudkem; pouze hypoteticky tvrdí, aniž by to jakkoli doložil, že navrhovatel by mohl požadovat připojení svého lokálního zdroje vytápění a opuštění soustavy CZT. Neuvádí, o jaký lokální zdroj vytápění by se mělo jednat; případný nový zdroj v podobě fotovoltaických článků či tepelného čerpadla by ovšem nebyl žádným zdrojem lokálního znečištění a tedy by nemohl negativně ovlivnit kvalitu ovzduší ve městě. Dle navrhovatele rovněž není zřejmé, v čem přesně by mělo spočívat narušení koncepce CZT na území (30 tisícového) města v případě, i kdyby tuto soustavu opustil. Pokud byla koncepce CZT v městě Orlová od počátku vytvářena s tím, že vůbec nepočítá s možností jejího opuštění některým z uživatelů, pak se jedná o nereálnou a chybnou strategii v prostředí tržní ekonomiky; nahrazovat toto pochybení institutem odkladného účinku je dle navrhovatele zcela absurdní. Stěžovatel taktéž nevysvětluje ani to, v čem má spočívat tvrzená nemožnost regulovat systém CZT v případě zapojení lokálních zdrojů tepla. Navrhovatel podotýká, že zapojit nové lokální zdroje tepla na daném území lze pouze po získání pravomocného stavebního povolení Městského úřadu v Orlové, což je zpravidla několikaměsíční proces; je dle něj nereálné, aby, dříve než bude rozhodnuto o kasační stížnosti, došlo k vydání příslušného stavebního povolení ke změně způsobu vytápění bytového domu napojeného na CZT. Stěžovatel tedy dle navrhovatele neunesl své břemeno tvrzení ani důkazní, protože by měl být jeho návrh zamítnut.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně.

[5] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

pokračování

[6] Soudní řád správní koncipuje institut odkladného účinku jako mimořádné opatření. Jde o institut výjimečný, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. usnesení NSS ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011 - 115). Jedná se o výjimku z pravidla, která musí být vyhrazena pro ojedinělé případy, jež naplňují zákonem předepsané podmínky. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy přitom má navrhovatel, od něhož se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku výkonu nebo jiných právních následků napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, dále také vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a konečně i uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem.

[7] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovateli oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu (srov. např. usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 50, či ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Stěžovatelem uvedená tvrzení přitom musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[8] Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti předně argumentuje zásahem do svých práv spočívajícím v tom, že by napadený rozsudek mohl být vymáhán, ačkoliv je dle něj nepřezkoumatelný. Nejvyšší správní soud konstatuje, že otázkou přezkoumatelnosti (a následně případně zákonnosti) napadeného rozsudku se bude zabývat až v rámci meritorního přezkumu. Naplnění podmínek § 73 odst. 2 s. ř. s. (stěžovateli hrozící nepoměrně větší újmu) není možné shledat toliko v jeho nesouhlasu se způsobem, jakým byla věc krajským soudem posouzena; v řešené věci stěžovatel spatřuje nepřezkoumatelnost v tom, že poté, co krajský soud shledal rozpor napadené regulace s § 43 odst. 3 stavebního zákona, se dále nezabýval zbylým obsahem podaného návrhu. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje charakter současného správního soudnictví, kdy kasační stížnost je mimořádný opravný prostředek směřující proti již pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, přičemž až do doby rozhodnutí o ní je napadený rozsudek (nehledě na jeho přezkoumatelnost, zákonnost či kvalitu) závazný a také zásadně vykonatelný (srov. usnesení NSS ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011 - 115, či ze dne 20. 5. 2019, č. j. 5 As 95/2019 - 32). Skutečnost, že napadený (pravomocný) rozsudek je pro účastníky řízení závazný, a navrhovatel se může domáhat jeho respektování stěžovatelem, jakkoli ten s ním nesouhlasí (považuje jej za nepřezkoumatelný či nesprávný), je zcela běžná, odpovídá koncepci správního soudnictví a sama o sobě rozhodně není důvodem žádné mimořádné, závažné a individualizované újmy stěžovatele.

[9] Ten dále uvádí, že připojení navrhovatelova lokálního zdroje vytápění a opuštění soustavy CZT by vedlo k narušení koncepce CZT, její provozní celistvosti a omezení možnosti regulace tohoto systému na území města Orlová; také by dle něj byla porušena ochrana ovzduší. Nejvyšší správní soud musí v tomto ohledu zcela přisvědčit argumentům vysloveným navrhovatelem v jeho vyjádření. Tvrzení stěžovatele ohledně jemu hrozící

újmy jsou naprosto obecná a především blíže neodůvodněná. Stěžovatel nikterak nevysvětluje a nerozvádí, z jakých konkrétních důvodů by případné odpojení navrhovatele či dalších odběratelů tepla (pakliže by tito stihli získat příslušné povolení k provozování lokálního zdroje vytápění) mělo nutně způsobit jím přdestírané důsledky. Dále stěžovatel ani neuvádí, proč by mu (dle jeho tvrzení údajně nastanuvší) narušení koncepce a celistvosti CZT mělo způsobit skutečně závažnou újmu; v čem konkrétně by tato újma spočívala, jakých jeho práv by se dotkla a proč by byla nevratná. Argumentace stěžovatele ochranou životního prostředí je nepřipadná, neboť (jak poukazuje navrhovatel) nelze paušálně tvrdit, že jakýkoli nový lokální zdroj vytápění má více negativní vliv na kvalitu ovzduší než CZT. Ostatně, bylo by to až příslušné povolující správní rozhodnutí, na základě něhož by teprve mohla stěžovateli přímo hrozit jím popisovaná újma, nikoliv toliko zrušení napadené regulace v územně-plánovací dokumentaci.

[10] Stěžovatel tedy v projednávané věci neprokázal existenci závazné újmy hrozící mu v důsledku výkonu nebo jiných právních následků napadeného rozsudku. Soud ji proto ani nepoměřoval s újmou, jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám; stejně tak se nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem.

[11] Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

[12] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, poplatkové povinnosti a stěžovatel nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit [nejedná se o spor územního samosprávného celku týkající se výkonu státní správy, který je na něj přenesen; srov. § 11 odst. 2 písm. b) zákona o soudních poplatcích], rozhodl Nejvyšší správní soud výrokem II. tohoto usnesení, že stěžovateli se ukládá zaplatit ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[13] Poplatek lze zaplatit převodem na účet Nejvyššího správního soudu č. 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno, variabilní symbol pro identifikaci platby je: 1020430421, případně kolky na přiloženém tiskopisu.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. prosince 2021

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně

senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn. 2 As 304/2021

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓